

No. 13.

P I N K S T E R E N

Pinksteren 1949.

+ o + o + o + o + o + o + o + o

Sinds 1936 wordt elk jaar in de week voor Pinksteren door de Katholieken van Nederland de week van gebed en offer gehouden voor Indonesië en West-Indië.-

Indonesië: land vol wondere pracht en weergalozе vruchtbaarheid; land, eens van stille vrede en vreugde, thans land van grote zorgen en strijd; land, waarop heel de wereld de ogen gericht houdt.-

Onmetelijke rijkdommen hebben Indonesië en West-Indië in de loop der tijden voor Nederland opgeleverd. Maar deze uitgestrekte gebiedsdelen zijn nog echte missielanden. 75 miljoen mensen daar kennen Christus nog niet. Die gebieden brengen zelf nog niet de priesters voort, die nodig zijn om de Kerk in stand te houden, ook niet voldoende Broeders en Zusters en kunnen hun eigen Katholieke eredienst en instellingen niet onderhouden.-

Tengevolge van een rechtmatig verlangen naar onafhankelijkheid zullen straks de staatkundige verhoudingen tussen Nederland en die volken in Oost en West sterk gewijzigd worden. Toch zal Katholiek Nederland, hoever de scheiding ook wordt doorgevoerd, nooit opgeven de taak om die volken deelachtig te maken aan de kennis van Christus en de rijkdom van Zijn liefde.-

Daarom in deze dagen een hartelijk gebed en een offer voor de Indische Missie. Dat de H. Geest onze Regering verlichte en haar bijsta.-

P. VOSSEN, pastoor.

U I T D E I N D O N E S I S C H E P O S T

Van Martin de Bruin mocht ik een schrijven ontvangen, waarin hij zijn hartelijke dank betuigt voor het geregeld ontvangen van DE LUNBEEKBODE.

Hij schrijft: Op het ogenblik liggen we met ons Bataljon 30 KM ten zuiden van Solo, in en rond het stadje Wonogiri. Ons peloton ligt iets buiten het stadje bij twee grote bruggen. Onze dienst bestaat thans voornamelijk uit wacht en we hebben het daarmee tamelijk druk: met 20 man moeten we twee bruggen plus ons bivak bewaken. Van de peloppers hebben we hier nog geen last gehad, maar we liggen er maar sinds korte tijd. In ons vorig bivak hadden we vooral 's-nachts veel aanvallen te verduren. Van ons peloton zijn er maar 2 gewond geraakt en gelukkig is het voor beiden goed uitgevallen. Over het algemeen is het nog behoorlijk uitkijken, de toestand is er nog maar weinig beter op geworden. Groeten en beste wensen. M. de BRUIN.

Willy Jacobs schrijft: "Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank aan de bedevaartclub van de R.K.J.B. ook voor de ontvangen kaart en aan Katholiek Thuisfront voor het ontvangen pakket. Vanmiddag ontving ik het in de beste orde. Alles is goed angekommen. Nogmaals mijn hartelijke dank aan allen. Hier alles oké. Solo, 21 - 5 - '49."

WILLY JACOBS.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

W A A R O V E R M E N S P R E E K T

Truus Bongaerts behaalde te Rotterdam het diploma voor coupeuse. Proficiat. ++++ Zoals andere jaren trok de processie met de Kruisdagen weer biddend door de velden. Waar vandaan stamt deze oefening? Circa 475 woonde er in Frankrijk een H. bisschop MAMERTUS. De mensen in zijn bisdom hadden veel te lijden van besmettelijke ziekten, aardbevingen, branden, droogte, waardoor de oogst mislukte. De H. Mamertus schreef toen 3 biddagen voor, waarin de mensen zouden vasten en bidden, opdat de plagen zouden eindigen. Zij vroegen om tijdelijke gunsten: bevrijding van ziekten, goed weer voor gewassen, enz. Zij riepen de hulp in van alle Heiligen om Gods Zegen over zich af te smeken. God luisterde naar hun gebeden en de rampen hielden op. Deze 3 biddagen breidden zich uit over heel de Kerk.+++++